

Hol az igazság mostanában?

A történet

Miután rövidre szabott nyári szabadságomról hazaérve elolvastam az Új Szó augusztus 16-i számában, hogy a Selye János Egyetemért Alapítvány kuratóriumának elnökeként többek helyett nekem kellene nyilatkoznom, olyan ügyekről is, amikhez valójában semmi közöm sincs, vagy nem is tudhatok róla, esetleg éppen nem vagyok az igazság birtokában, nem repestem a boldogságtól. Annak ellenére sem, hogy azt mondják, hogy egy politikusnak a rossz hír is jó, mert legalább beszélnek róla. Mivel állítólag én vagyok az ügyben illetékes, úgy véltem, az újság várja a válaszomat.

Megírtam hát az alábbi rövid állásfoglalást, mert tudom, az újság nem szereti a hosszú nyilatkozatokat. Idézem:

„A Selye János Egyetemért Alapítvány Kuratóriuma elnökeként az Új Szó augusztus 16-án megjelent cikkel kapcsolatosan a következőket kívánom leszögezni:

1. A Selye János Egyetemért Alapítvány fennállásának csaknem 10 esztendeje alatt a szlovákiai magyar népesség felemelkedését kívánta szolgálni. A mindenkori magyar kormányzat és a komáromi önkormányzat nagyvonalú segítségével olyan lehetőséget sikerült teremteni, mely jó színvonalú egyetemi végzettséghez juttatta a szlovákiai magyar fiatalok százait. A magyarországi egyetemek kihelyezett képzésének a Selye János Egyetemért Alapítvány a szervezési és részben az anyagi háttérét volt hivatott biztosítani.
2. A Selye János Egyetemért Alapítvány támogatva a Selye János Egyetemet egyetlen ingatlan kivételével minden ingó és ingatlan vagyonát az egyetem mellett működő Pro Universitas Alap tulajdonába adott át 2005-től folyamatosan, miközben a kihelyezett oktatás sikeres befejezését segíti továbbra is, mivel a megkapott akkreditációja értelmében az egyetem a felsőbb évfolyamokat nem tudta átvenni. A Selye János Egyetemért Alapítvány néhány hónapon belül, amint az utolsó kifutó évfolyamban tanuló diákok oktatása ezt lehetővé teszi, befejezi munkáját.
3. Az alapítvány azóta, hogy egy ingatlanon kívül minden vagyonát átadta a Selye János Egyetem mellett működő **Pro Universitas Alap** tulajdonába a kifutó évfolyamok számára is csak úgy tud kollégiumi elhelyezést biztosítani, hogy a kollégium épületének egy részét a Pro Universitas Alaptól bérlő, csakúgy mint saját irodáit. **Az alapítvány nem lévén az ingatlan tulajdonosa, nem adhat, és nem is ad helyiségeket bérbe profitorientált szervezeteknek.** Az épületben működő gazdasági jellegű vállalkozások nem a Selye János Egyetemért Alapítvánnyal állnak jogviszonyban. Az Alapítvány kuratóriuma természetesen nem vállalhatja a felelősséget más jogi személy tevékenységéért.
4. A Selye János Egyetemért Alapítvány kuratóriuma tudomásul vette ügyvezető igazgatójának nyilatkozatát, miszerint a tulajdonában lévő kft. egyetlen cég vagy más jogi vagy természetes személy tulajdonában lévő teher- vagy személygépkocsi regisztrálását sem intézte.
5. Az Alapítvány kuratóriumának tagjai a kuratóriumi tagsággal kapcsolatos teendőiket szabadidejükben, térítésmentesen végezték és végzik. Szükségesnek tartom

leszögezni, hogy a kuratórium elnökének tisztéből számomra soha semmilyen anyagi előny nem származott.“

Ezt a nyilatkozatot el is küldtem az Új szó főszerkesztőjének a következő kéréssel:

2008. augusztus 19., 15.49

Tisztelt Főszerkesztő Úr,

külföldi tartózkodásom miatt késve értesültem arról, hogy ismételten kerestek a Selye János Egyetemért Alapítvány ügyében írt cikkekkel kapcsolatosan. Mivel majdhogynem annyiszor szerepelt a nevem az augusztus 16.-i kiadásban, mint az előző két évben összesen, korrektnek éppen nem nevezhető összefüggésekben, úgy vélem jogos az igény, hogy a leírtakkal kapcsolatos véleményemet közöljék.

A válasz rövidest meg is érkezett, igaz az elektronikus posta ördöge szólt közbe, nem nekem szánták, sőt, elnézést is kértek utána:

2008. augusztus 19., 16.03:

Szerintem nagyon "diplomatikusan" ird meg neki, h. mi fel kívántuk hívni, de ki volt kapcsolva a telefonja. De ha ad magara elérhetőséget, akkor szívesen visszahívjuk es válaszolhat a megválaszolatlan kérdésekre. Tegnap is hivatam és ki volt kapcsolva...

Nem sok idő múltán maga a főszerkesztő is válaszolt, a jó tanácsot is megfogadta:

2008. augusztus 19., 17:07

Tisztelt Képviselő Asszony!

Az ügy tisztázása érdekében az lenne a legpraktikusabb, ha kapnánk Öntől egy olyan telefonszámot, amelyen el tudjuk Önt érni, hogy néhány kérdést fel tudjunk Önnek tenni. Az Ön által küldött állásfoglalás ugyanis lényeges kérdésekre nem ad választ, viszont 95 százalékban olyan dolgokra reagál, amilyenekkel mi nem is foglalkoztunk.

Ezért még egyszer arra kérem, küldje el nekünk elérhetőségét

Ezek után úgy gondoltam, ha ilyen jól belekeverték a „kabátlopási ügybe“, az a legkevesebb, hogy a véleményemet elmondhassam, hisz nemcsak magam miatt, hanem a Selye János Egyetemért Alapítvány kuratóriuma többi tagja miatt is szólnom kell. A nem honorált munkájukért nem azt érdemlik, hogy az újság „sejtetni engedje“ hogy esetleg ők is haszonélvezői a rendszám és még kitudja milyen kétes üzletnek.

2008. augusztus 19., 18:04

Kedves Főszerkesztő Úr,

mindenek után, miután leközltek változatlanul a véleményemet, ami úgyszintén érint néhány "lényegesnek mondható" kérdést, szívesen válaszolok egyéb, talán nem olyan lényeges kérdésre. Amint látja, ez az elérhetőség jól működik....

A főszerkesztő azonban nem így gondolta – hisz ezt a választ kerekítette:

2008. augusztus 20., 16:42

Tisztelt Képviselő Asszony,

engedje meg nekünk, hogy eldöntsük, mi a lényeges számunkra és mi nem. Mivel továbbra is úgy gondoljuk, hogy rengeteg a nyitott kérdés, kérjük, ha mar nem telefonon, legalább emailben válaszoljon kérdéseinkre.

2008. augusztus 20., 19:16

Főszerkesztő Úr,

nem vitatom, hogy más dolgokat tartanak lényegesnek, mint én, de sem Önök, sem én nem vagyunk az igazság kizárólagos birtokosai. Ebben talán megegyezhetünk. Az előző levelemből talán az is világos, hogy amennyiben leközlík a nyilatkozatomat, szívesen válaszolok a kérdéseikre, mint ahogy eddig is tettem.

Napokig vártam a kérdéseket, mígnem az újság augusztus 23.-i számában leltem meg őket ezzel a kommentárral - ismét a címlapon! (vagyhat egy politikus ennél többre?):

„Bauer Edit nem kívánt válaszolni kérdéseinkre....“

Őszintén szólva, ettől elakad a szavam.

Kérdések és válaszok

Akkor hát itt vannak a nyitott kérdések, melyeket fel akartak tenni, aztán mégse:

- *„Nem tartja-e a kuratórium etikátlannak, hogy Szabó Zoltán vállalata szlovák rendszámot segít intézni magyar vállalkozóknak, miközben az alapítvány százmilliókhoz jutott az elmúlt években magyar költségvetési forrásokból?“*

Szabó Zoltán az alapítvány ügyvezető igazgatója azt állítja a vállalata nem intézett semmilyen jogi vagy természetes személynek szlovák rendszámot. A kuratórium ezt tudomásul vette, az ártatlanság védelme etikai kérdésekben is érvényes. Amennyiben a vámhatóság vizsgálata mást bizonyítana, úgy abból a kuratórium is le fogja vonni a konzekvenciát, még akkor is, ha semmilyen törvénysértés nem történt. Azt azért érdemes megjegyezni, hogy ha egy társadalomban a piaci törvények mindenkinek felett uralkodnak, s ez Szlovákiára és Magyarországra egyaránt érvényes az etika, jó, ha a másodhegedűs szerepét játszhatja.

- *"Miért elégszik meg a kuratórium a leleplezések ellenére az ügyvezető becsületszárával?"*

A kuratórium nem rendőrség, még nem is nyomozó hatóság, vagy kivizsgáló szerv, nyomozásra nincs sem jogosítványa, sem módja. A két ország erre hivatott szervei, a vámhatóságok vizsgálják az autóregisztrációs ügyeket, s a Selye János Egyetemért Alapítvány kuratóriuma is kíváncsian várja ennek eredményét, de ebbe beavatkozni a kuratóriumnak sem jogalapja, sem lehetősége.

- *„Ha nem foglalkozik Szabó vállalata szlovák rendszámok intézésével, miért mondták ezt munkatársai nekünk, az RTL Klub stábjának, és miért hirdette ilyen tevékenységét a cég interneten?“*

A Selye János Egyetemért Alapítvány nem tulajdonosa, vagy társtulajdonosa a Ganador Kft-nek, s nem a Selye János Egyetemért Alapítvány adta bérbe a helyiségeket a Ganadornak, így válaszára ezzel a kérdéssel kapcsolatban természetesen az alapítvány kuratóriuma nem kompetens. Ráadásul a Ganador munkatársának állítása szerint a telefonos kérdésre azt válaszolta, hogy ilyen ügyekkel nem foglalkoznak. Ha az én véleményemre kíváncsiak, akkor elmondhatom, hogy amennyiben a Ganador Kft-nek volt ilyen jellegű hirdetése az szerencsétlen dolog volt. A kérdés az, hogy amennyiben csak szándékról lehet-e beszélni, vagy ilyen tevékenységre sor került, s az mennyire büntetendő? Erre bizonyára választ ad a vámhatóságok vizsgálódása.

- *„Mennyiért bérlő a helyiségeket a Ganador Kft, ki írta alá velük a bérleti szerződést?“*

A nem közölt nyilatkozat szövegéből nyilvánvaló, hogy a szerződést nem a Selye János Egyetemért Alapítvány kötötte, hiszen az alapítványnak 2006 óta nincs

tulajdonában a szóban forgó épület, így nem is köthet bérleti szerződéseket, hisz maga is csak bérlő. Más jogi személy bérleti díjának nagyságáról így akkor sem nyilatkozhatnék, ha tudnám a választ.

- *„Milyen tevékenységet fejt ki a Duna rakpart 12. szám alatt (a kollégium címe) bejegyzett 13 vállalat, és vajon ki jegyezte be őket erre a címre? “*

Sötét dolgokat sejtet a kérdés, én is csak szívességből válaszolok, hisz nem kétséges, hogy aki megtalálta a 13 vállalatot ezen a címen, ismeri a választ, mert ugyanaz a forrás tartalmazza a cégek tulajdonosainak neveit, s a vállalkozások tárgyának, működésének leírását is. Ismereteim szerint vannak köztük olyanok is, melyeket még az előző tulajdonos beleegyezésével jegyeztek be, vannak újabb bejegyzések is. Az épület földszintje ugyanis nem tesz lehetővé kollégiumi elhelyezést, a befolyt összegre viszont az épület fenntartásához égető szükség van, hisz a kollégiumban lakók által történt befizetések messze nem fedezik az épület fenntartásának, s a szükséges javításoknak költségeit.

Talán csak mindent a helyére kellett volna rakni, hogy a misztikusnak tűnő kérdésekről kiderüljön, semmi titok nem lappang mögöttük.

Igaz, a féligazságokon alapuló rossz helyre címezett, rossz kérdések az igazsághoz nem sokkal vittek közelebb. Helytelenül feltett kérdésekre nem csupán a természet, de a társadalom sem ad jó válaszokat.

Epilógus helyett

A történetnek több tanulsága van:

1. Van egy szélesebb, eléggé összetett összefüggése. Az európai közös piac nem működik mindig olajozottan. Az egykulcsos adórendszer, az alacsony adókulccsal számunkra annyira előnyös, hogy adóügyekben az európai be nem avatkozást szentesítette a szlovák parlament. Az alacsony társasági adó azt eredményezte, hogy a régi tagországok befektetői hozzánk hozták a beruházásokat, a munkahelyek ezreit szüntette meg otthon, miközben az ő adóikból állnak össze azok a strukturális alapok, amelyek kedvezményezettjei elsősorban az új tagországok, azaz mi vagyunk. Az ő szemszögükből úgyszintén megkérdőjelezhetnénk ezek etikáját. A tagországok közti adóversengés a cégek vándorlását hozza magával, ami mindig annak jó, aki helyzeti előnyre tesz szert, s ha egy másik tagország jobb feltételeket teremt, máris továbbáll a beruházó. A tőke szabad vándorlása az európai négy alapszabadság közé tartozik. Ennek értelmében más országban céget bejegyezni nem minősülhet még etikátlannak sem, pedig ilyen következményei is lehetnek. Fiktív cégek létrehozása a törvényellenes s ennek felderítése a hatóságok feladata. Talán érdemes azon is elgondolkozni, mit is akarunk, merre haladunk és miféle következményei lesznek holnap a mai döntéseinknek.

2. Az alapítvány története önmagában egy igazi sikertörténet lehetne, ha nem lenne valakiknek érdekében, hogy olyan ügyekbe keverjék, amelyekhez semmi köze sincs. A „százmilliókat“ ugyanis az alapítvány nem saját céljaira használta, hanem arra, hogy helyzetbe hozzon olyan szlovákiai magyar fiatalokat, akik ennek segítségével lehetőséget kaptak arra, hogy egyetemi végzettséghez jussanak. A számuk ma már több százra tehető. Ezt a munkáját az alapítvány becsülettel végezte. Azt is látni kell, hogy a kihelyezett oktatás

nélkül minden valószínűség szerint ma nem lenne Szlovákiában magyarul oktató felsőoktatási intézmény, a Selye János Egyetem. Mert lássuk be, a szlovák hatóságok is lépéskényszerbe kerültek, hisz betiltani nem tudták, (pedig próbálkoztak), legalizálni pedig meg nem akarták a kihelyezett képzést. A Selye János Egyetemért Alapítvány által támogatott kihelyezett karokon folyó oktatás a Selye János Egyetemet alapozta meg, s nem ingatlanirodát működtetett. S hogy ezt némely szlovákiai magyar média nem tekinti lényeges kérdésnek, az rendkívül sajnálatos tény. Persze, ami megvan, azt tönkre is lehet tenni. Ehhez segítőket nem is olyan nehéz találni.

3. A történet legszomorúbb tanulsága az, hogy sikerült egy szerencsétlennek mondható próbálkozást úgy misztifikálni, azt úgy elkenni, hogy ezután már senki nem hisz senkinek. A történetben annyi féligazság, félrevezető információ került a sajtó hasábjaira, hogy az olvasó, de még témát ismerő sem tud egészen világosan látni anélkül, hogy ne ütközne ellentmondásba. Rossz kérdésre nincs jó válasz. Miközben egymásnak rossz kérdéseket teszünk fel, talán a legértékesebb – az egymás iránti bizalom veszik el. Ilyenkor már csak a logika nagymesterei szerint egyetlen kérdés marad hátra – megválaszolatlanul – kinek az érdeke?

Bauer Edit

2008. szeptember 1.